

การศึกษาความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล ของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล

ศรธา วรณกุล^{1*} นริศรา ชมชื่น² ภาณุพงษ์ ฉลาดดี²

Received: November 11, 2021

Revised: December 5, 2021

Accepted: December 17, 2021

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลที่เข้าร่วมกลุ่มลงทุนเกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัลในกลุ่มเฟซบุ๊กชื่อ Bitcoin Crypto Thailand ซึ่งมีสมาชิกในกลุ่มจำนวน 3,200 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 361 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ใช้การวิเคราะห์ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลอยู่ระดับที่ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 42.94 และมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.00 เมื่อเปรียบเทียบตัวแปรอิสระของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล พบว่า ตัวแปรอิสระ อายุ ระดับการศึกษา และพฤติกรรมด้านลักษณะความเสี่ยง ส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05 นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบตัวแปรอิสระกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล พบว่า ตัวแปรอิสระ อายุ ระดับการศึกษา พฤติกรรมด้านระยะเวลาในการลงทุน และพฤติกรรมด้านลักษณะความเสี่ยง ส่งผลให้ทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05

คำสำคัญ : ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ ภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

² นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

* Corresponding author Email : satha@mju.ac.th

A Study of Knowledge, Understanding and Attitude Towards Digital Assets Taxation of Investors who Interested in Digital Assets

Satha Waroonkun^{1*} Narisara Chaomchuen² Panupong Chaladdee²

Abstract

This study aims to study and compare knowledge, understanding and attitude towards digital assets taxation of investors who interested in digital assets by using random sampling of investors who interest in investing in digital assets and join the digital assets investment Facebook group of 'Bitcoin Crypto Thailand'. There are 3,200 members in the group, among which 361 investors are sampled. The statistics used in the data analysis consist of mean, percentage, standard deviation and inferential statistics. A t-test analysis is used to analyze variance and Pearson's correlation coefficient. The results show that the respondents have very good knowledge and understanding of digital assets taxation at 42.94% and their attitude are moderate at 41.00%. age, education level and risk behavior effects knowledge and understanding towards digital assets taxation is at significant level of 0.05. In addition, age, education level, investment timing behavior, and risk behaviors effect attitude towards digital assets taxation is at the 0.05 statistical level.

Keywords : Digital Assets Taxation, Knowledge and Attitude, Cryptocurrency

---

¹ Assistant Professor Dr., Faculty of Business Administration, Maejo University

² Student, Faculty of Business Administration, Maejo University.

บทนำ

ด้วยพัฒนาการทางเทคโนโลยีทำให้สินค้าและบริการในตลาดทุนมีรูปแบบเป็นดิจิทัลมากขึ้น กระแสการลงทุนใน “สินทรัพย์ดิจิทัล” (Digital Assets) ได้รับความนิยมและมีผู้สนใจเข้าไปลงทุนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบิตคอยน์ถือเป็นสกุลเงินดิจิทัลที่ได้รับความนิยมและมีจำนวนผู้ใช้งานสูงสุดซึ่งถือเป็นเงินสกุลแรกในระบบการชำระเงินแบบดิจิทัล ที่เรียกว่า คริปโตเคอร์เรนซี (Cryptocurrency) เพราะมีความเชื่อว่าจะสามารถสร้างผลตอบแทนได้สูงในเวลาอันรวดเร็ว นอกจากนี้สามารถใช้แลกเปลี่ยนระหว่างกันแทนเงินสดและยังสามารถใช้เก็งกำไรจากค่าเงินดังกล่าวได้อีกด้วย แต่สินทรัพย์ดิจิทัล ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เงินตราดิจิทัลเท่านั้น ยังหมายรวมถึงเหรียญดิจิทัล (Cryptotoken) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า โทเคนดิจิทัล (Digital Token) รวมถึงสินทรัพย์ที่เป็นผลิตภัณฑ์และบริการดิจิทัลอื่น ๆ สำหรับสินทรัพย์ดิจิทัลเป็นที่รู้จักในประเทศไทยมี 2 ประเภท ได้แก่ คริปโตเคอร์เรนซี (Cryptocurrency) และโทเคนดิจิทัล (Digital Token) (Narisara Suepaisal, 2021)

ปัจจุบันคริปโตเคอร์เรนซีมีมูลค่ามหาศาล จึงเป็นสิ่งสำคัญที่รัฐควรต้องพิจารณาเรื่องการจัดเก็บภาษีให้ถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้ ตลาดเงินสกุลดิจิทัลเป็นตลาดที่มีความเสี่ยงสูงมาก เพราะมีเงินลงทุนไหลเข้ามามาก ทำให้ราคาเกิดความผันผวน และตลาดมีความอ่อนไหวสูง ในขณะที่เงินสกุลดิจิทัลมีอัตราการเติบโตอย่างไม่หยุดยั้ง และมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจการเงินทั่วโลก ประเทศต่าง ๆ มีการออกนโยบายหรือมาตรการการกำกับที่แตกต่างกันไป แต่ค่อนข้างเปิดกว้างยอมรับเงินสกุลดิจิทัล และระมัดระวังการออกกฎหมายการกำกับดูแล ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าสำหรับประเทศไทยหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้ให้ความสนใจ และมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมากในการวางรากฐาน การใช้ประโยชน์และการควบคุมสกุลเงินดิจิทัล รวมถึงทรัพย์สินดิจิทัลและการระดมทุนผ่าน ICO ซึ่งจะต้องมีการส่งเสริมการเผยแพร่ทั้งความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเงินสกุลดิจิทัลและการพัฒนาเทคโนโลยีรวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ประเทศไทยจึงได้มีการออกกฎหมายรองรับถึงคริปโตเคอร์เรนซี ได้แก่ พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 เพื่อกำกับดูแลการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลเกี่ยวกับคริปโตเคอร์เรนซีและโทเคนดิจิทัลตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 มาตรา 3 และยังมีการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2561 แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้องกับคริปโตเคอร์เรนซีและโทเคนดิจิทัลตามมาตรา 40 (4) (ซ), (ณ) และมาตรา 50 (2) (ฉ) ด้วย อย่างไรก็ตามยังพบว่ามีข้อจำกัดในความรู้ความเข้าใจเนื่องจากสรรพากรยังไม่เคยออกไกด์ไลน์หรือแนวทางปฏิบัติของคริปโตเคอร์เรนซีจึงไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนแล้ว ทำให้นักลงทุนเกิดคำถามว่าจะทำการคำนวณภาษีอย่างไร (Piyawan Chalochatwanit, 2021)

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติของนักลงทุนที่ให้ความสนใจในการลงทุนด้านสินทรัพย์ดิจิทัล เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมในประเด็นที่นักลงทุนมักขาดความเข้าใจ ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบแสดงรายได้ได้ถูกต้อง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล ตามปัจจัยส่วนบุคคล

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัล

สินทรัพย์ดิจิทัลเป็นเงินตราดิจิทัล (Digital Currency) หรือเงินตราเสมือน (Virtual Currency) ที่เกิดขึ้นและอยู่ได้ด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Network) ซึ่งทำงานบนอินเทอร์เน็ต (Internet) คริปโตเคอร์เรนซีไม่มีข้อกำหนดว่าต้องออกโดยธนาคารกลาง และไม่ต้องมีสินทรัพย์หนุนหลัง แต่คุณค่าขึ้นกับความเชื่อมั่นของผู้ใช้โดยในระยะเริ่มต้นการออกใช้อ้างอิงจากความสามารถในการประมวลผลบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งถูกจำกัดด้วยกลไกที่กำหนดไว้ในระบบ แต่ไม่สามารถระบุผู้ออกที่ชัดเจนได้ นอกจากนี้ คริปโตเคอร์เรนซียังปรับตัวตามกลไกตลาด โดยไม่ถูกรัฐบาลควบคุม จากลักษณะดังกล่าว คริปโตเคอร์เรนซีประเภทแรกจึงจัดเป็นเงินตราแบบกระจายศูนย์ (Decentralized Currency) อย่างไรก็ตามธนาคารกลางในหลายประเทศ กำลังศึกษาแนวทางการออกคริปโตเคอร์เรนซีของตนเอง (Central Bank Digital Currencies: CBDCs) เช่น จีน สวีเดน แคนาดา เป็นต้น ในปัจจุบัน มีคริปโตเคอร์เรนซีอีกกลุ่ม ที่สามารถระบุตัวตนของผู้ออก และมีวัตถุประสงค์ของการออกใช้ที่ชัดเจน ซึ่งเป็นการดำเนินการโดยเอกชน (Private Entity Issued Cryptocurrencies) ทั้งนี้ คริปโตเคอร์เรนซีทุกประเภทล้วนมีลักษณะร่วมกับเงินตราแบบดั้งเดิม (Fiat Currency) คือ ความเชื่อมั่นมีผลอย่างมากต่อทั้งระบบ และการทำธุรกรรมจะต้องได้รับการยอมรับจากคู่สัญญา ซึ่งปัจจุบัน คริปโตเคอร์เรนซีถูกใช้ในระบบชำระเงินเพิ่มขึ้นทั่วโลก ทั้งในและนอกเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online และ Offline) แต่ก็ยังมีสภาพคล่องน้อยกว่าเงินตราแบบดั้งเดิม คริปโตเคอร์เรนซีเป็นผลตอบแทนที่ได้รับจากการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของกระบวนการเข้ารหัสข้อมูลความปลอดภัย (Cryptography) เพื่อรับรองธุรกรรม (Proof-of-Work) ซึ่งมอบให้แก่คนขุด (Miner) คนแรกที่แก้ปัญหาสำเร็จ โดยเทคโนโลยีเบื้องหลังของคริปโตเคอร์เรนซี คือ บล็อกเชน (Blockchain) ซึ่งทำหน้าที่เก็บข้อมูลธุรกรรมแบบกระจายศูนย์ (Decentralized Database) ด้วยเทคโนโลยีสมุดบัญชีแยกประเภทแบบกระจายศูนย์ (Distributed Ledger Technology: DLT) โดยโครงสร้างของบล็อกเชนได้รับการออกแบบให้ไม่พึ่งพาการจัดเก็บข้อมูล ณ จุดใดจุดหนึ่งเป็นการเฉพาะ แต่ข้อมูลจะถูกกระจายการจัดเก็บไว้หลายจุด (Nodes) บนเครือข่าย (Network) อย่างอัตโนมัติ บล็อกเชนจึงมีลักษณะเป็นฐานข้อมูลสาธารณะ (Public Database) ทั้งนี้เมื่อแต่ละจุดสามารถเข้าถึงข้อมูลเพื่อตรวจสอบสถานะของทุกฝ่ายบนเครือข่ายได้อย่างเท่าเทียมความโปร่งใสของการทำธุรกรรมบนบล็อกเชนทำให้ไม่ต้องอาศัยตัวกลางในการตรวจสอบตัดสินใจ และสร้างความมั่นใจเช่นในอดีต แต่เครือข่ายจะ

ร่วมกันประมวลผล เพื่อรับรองการทำธุรกรรมที่เกิดขึ้น กิจกรรมที่ได้รับการรับรองบนบล็อกเชนจะถือเป็นธุรกรรมและถูกบันทึกทั้งหมด โดยนักขุดจะรวบรวมธุรกรรมไว้เป็นบล็อก (Block) ตามลำดับเวลา (Chronological Order) ทั้งนี้การสร้างบล็อกใหม่จะถูกเข้ารหัสความปลอดภัยด้วยปัญหาคณิตศาสตร์ เช่น บิตคอยน์ (Bitcoin) ใช้ ฟังก์ชันแฮช (Hash Functions) SHA-256 อีเธอร์ (Ether) ใช้ Keccak แดช (Dash) ใช้ X11 เป็นต้น ซึ่งระบบจะปรับความยากให้สอดคล้องกับพลังการประมวลผลของทั้งเครือข่าย เพื่อให้สร้างบล็อกใหม่ด้วยความเร็ว (Block Time) ที่สม่ำเสมอเช่น บิตคอยน์ 10 นาที ลایتคอยน์ (Litecoin) 3 นาที อีเธอร์ 15 วินาที เป็นต้น บล็อกใหม่จะถูกเรียงต่อกับบล็อกเดิมเป็นสายโซ่ (Chain) เมื่อประกอบกับความปลอดภัยจากการบันทึกเวลาของการทำธุรกรรม (Trusted Timestamp) บล็อกเชนจึงถือเป็นแพลตฟอร์มแห่งความไว้วางใจ (Platform of Trust) และคริปโตเคอร์เรนซีเป็นเพียงการใช้ประโยชน์รูปแบบหนึ่งจากเทคโนโลยีนี้ ในปัจจุบันมีคริปโตเคอร์เรนซีกว่า 1,400 ชนิด ซึ่งสร้างขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ โดยพัฒนาต่อบิตคอยน์ คริปโตเคอร์เรนซีชนิดแรก ซึ่งยังได้รับความนิยมสูงสุด (พรชัย ชุนหจินดา, 2561)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าสินทรัพย์ดิจิทัลคือหน่วยดิจิทัลสมมติที่มีอยู่อย่างจำกัดและมีคนต้องการ จึงทำให้หน่วยสมมตินี้มีค่าขึ้นมา ลักษณะของสินทรัพย์ดิจิทัลมีส่วนที่เหมือนกับสินทรัพย์อื่น ๆ คือ เป็นสิ่งที่มีมูลค่า ซื้อขายแลกเปลี่ยนได้ บุคคลสามารถเข้าถึงได้ แต่สินทรัพย์ดิจิทัลมีข้อแตกต่างคือ จับต้องไม่ได้ และไม่มีหมายเลขกำกับหน่วย และจะมีการบันทึกประวัติการเปลี่ยนถ่ายผู้ถือครองไว้ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยสินทรัพย์ดิจิทัลที่เป็นที่ยอมรับในประเทศไทยในปัจจุบันประกอบด้วย (นารินทิพย์ ท่องสายชล, 2564)

1. Cryptocurrency (สกุลเงินดิจิทัล) เป็นสินทรัพย์ดิจิทัลที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนมูลค่าหรือซื้อสินค้าและบริการ เทียบได้กับเงินสดที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบัน แต่ในขณะนี้ยังไม่มีหน่วยงานหรือธนาคารกลางในประเทศไทยรับรองว่าสามารถใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย แต่เนื่องจากคุณสมบัติของสกุลเงินดิจิทัล ทำให้ผู้คนเริ่มเห็นว่าสามารถใช้ประโยชน์ได้จริงและเป็นแนวโน้มสำหรับการทำธุรกรรมในอนาคตเมื่อคนเริ่มเห็นมูลค่า จึงได้เริ่มมีการเก็งกำไรและร้านค้าบางร้านก็ยอมรับในการใช้สกุลเงินดิจิทัลมาชำระค่าสินค้าและบริการแล้วด้วยตัวอย่างสกุลเงินดิจิทัลที่เราคุ้นเคยกันดีก็คือ บิตคอยน์ (Bitcoin), Ether หรือ Stable Coin สกุลต่าง ๆ เช่น USDT, USDC, BUSD และ DAI

2. Investment Token เป็นสินทรัพย์ดิจิทัลเพื่อการลงทุนที่ถูกสร้างมาเพื่อให้สิทธิในการลงทุนและกำหนดผลตอบแทน เช่น ส่วนแบ่งรายได้ ผลกำไร หรือสิทธิที่จะได้มาซึ่งสินค้า/บริการ หรือสิทธิอื่น ๆ การออกสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทนี้ก็คือการระดมทุนจากบริษัทที่ต้องการทุนเพื่อไปพัฒนาสินค้าหรือบริการของตัวเอง เพื่อสร้างผลกำไร โดยจะทำการระดมทุนโดยการออกเหรียญมาในตอนแรกและให้นักลงทุนที่สนใจเข้ามาซื้อและแบ่งผลกำไรหรือสิทธิอื่น ๆ ให้แก่ผู้ที่ถือ Investment Token นั้น ๆ เพียงแต่ Smart Contract เป็นการเขียน code โปรแกรมลงไปในเหรียญ Token ชนิดนั้น ๆ ด้วยเทคโนโลยี Blockchain เพื่อบังคับให้คู่สัญญาแบ่งผลประโยชน์และปฏิบัติตามสัญญานั้น ๆ อย่างเสี่ยงไม่ได้ และเมื่อ

กิจการของบริษัทที่ทำการระดมทุนได้ดำเนินการและมีกำไรแล้ว กิจการจะเอากำไรนั้นมาแบ่งตามสัดส่วนให้กับนักลงทุนที่มาซื้อ Token ไป เราเรียกกระบวนการนี้ว่า Initial Coin Offering (ICO) โดยสิทธิต่าง ๆ ที่นักลงทุนจะได้กลับไปจะถูกกำหนดไว้ใน Smart Contract ที่เปรียบเสมือนสัญญากระดาษที่ใช้ในปัจจุบัน

3. Utility Token เป็นสินทรัพย์ดิจิทัลที่สร้างขึ้นมาเพื่อกำหนดสิทธิการได้รับสินค้าหรือบริการที่เฉพาะเจาะจงสำหรับ Platform นั้น ๆ เช่น สิทธิในการ Vote สิทธิในการทำ Proof of Stake เพื่อรับค่าตอบแทน หรืออื่น ๆ โดยตัวอย่างสินทรัพย์ดิจิทัลประเภท Utility Token ที่น่าจะคุ้นเคยกันดี เช่น Ether หรือที่เรียกว่า Ethereum โดยที่ผู้สร้างมีจุดประสงค์เพื่อที่จะสร้าง Platform ขึ้นมาสักอย่างหนึ่งเพื่อทำให้ระบบอินเทอร์เน็ตทั่วโลกสามารถทำงานแบบไร้ศูนย์กลาง (Decentralized) ได้ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษี

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไปหรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งต้องมีเงินได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด และจะทำการจัดเก็บเป็นรายปีจากเงินได้ที่เกิดขึ้นในปีใด ๆ ผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคมถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปีสำหรับเงินได้ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรกเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณีกฎหมายกำหนดให้ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย โดยผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้แก่ ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมามีสถานะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ บุคคลธรรมดา, ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล, ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี, กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งประเภทของเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามกฎหมาย เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรียกว่า "เงินได้พึงประเมิน" ซึ่งเป็นเงินได้ของบุคคลที่เป็นหน่วยภาษีข้างต้นที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ของปีใด ๆ หรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในปีภาษี ได้แก่ เงิน, ทรัพย์สินซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับจริง, ประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน, เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงิน หรือผู้อื่นออกแทนให้, เครดิตภาษีตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัล ประเทศไทยได้ออกกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ในการเสียภาษีของนักลงทุนที่ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลภายใต้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2561 ซึ่งมีผลใช้บังคับมาตั้งแต่ 14 พฤษภาคม 2561 กฎหมายได้กำหนดให้เพิ่มประเภทของเงินได้ (ซ) และ (ฅ) ของ (4) ในมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร ได้แก่ 40 (4) (ซ) เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือผลประโยชน์อื่นใดในลักษณะเดียวกันที่ได้จากการถือหรือครอบครอง

โทเคนดิจิทัล 40 (4) (ณ) ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโตเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัล ทั้งนี้ เฉพาะ ซึ่งตีราคา เป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน (กรมสรรพากร, 2561) ดังนั้น เงินที่ได้จากการขายคริปโตเคอร์เรนซี ในส่วนที่เป็นกำไรเข้าลักษณะเป็นเงินประเภท 40 (4) ถึงแม้ว่าจะถูกหัก ณ ที่จ่ายไปแล้ว 15% แต่ยังคง ต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณเงินได้ฯ เพื่อยื่นแบบเสียภาษีบุคคลธรรมดาและแม้เงินได้นี้จะถูกจัด ประเภทไว้ในเงินได้ประเภทที่ 4 ซึ่งเป็นหมวดหมู่ของกลุ่มเงินได้ดอกเบี้ย เงินปันผลในหุ้น โดยปกติเงินได้ กลุ่มนี้หากถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไปแล้ว จะมีสิทธิเลือกที่จะไม่นำเงินได้ส่วนนี้มารวมคำนวณเงินได้ฯ เพื่อยื่น แบบเสียภาษีบุคคลธรรมดาตอนปลายปีได้ หรือที่เรียกว่า วิธี Final Tax แต่สำหรับเงินได้จากทรัพย์สิน ดิจิทัลจะไม่สามารถเลือกเสียภาษีแบบวิธี Final Tax ได้ นอกจากนี้ เงินได้ดังกล่าวซึ่งถูกจัดอยู่ในกลุ่มเงิน ได้ประเภทที่ 4 กลุ่มเดียวกันกับเงินได้ดอกเบี้ย เงินปันผล จะไม่สามารถหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายใด ๆ ได้ ทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แม้จะเกิดขึ้นจริงและเกี่ยวข้อง ก็ไม่สามารถหักต้นทุนค่าใช้จ่ายได้เช่นกัน

ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เป็นรูปแบบหนึ่งของการทยอยเสียภาษีก่อนกำหนดระยะเวลาการยื่น แบบแสดงรายการภาษี โดยผู้จ่ายเงินได้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลบางกรณีมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามอัตราที่กำหนดขึ้นในแต่ละประเภทของเงินได้ และนำเงินได้ที่หักไว้หน้านำส่งให้กรมสรรพากร โดยเมื่อถึงกำหนดระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ผู้มีเงินได้สามารถนำยอดเงินได้ที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายเอาไว้แล้วไปรวมคำนวณภาษี และสามารถขอคืนเงินภาษีที่ชำระไว้เกินได้

ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัล คือ เงินได้พึงประเมินมาตรา 40 (4) (ข) “เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือผลประโยชน์อื่นใดในลักษณะเดียวกันที่ได้จากการถือหรือครอบครองโทเคน ดิจิทัล และ (ณ) “ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโตเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัล” โดยคำนวณใน อัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (2) (ฉ) แห่งประมวลรัษฎากร ในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้ (กรมสรรพากร, 2561)

ดังนั้น กรณีมีการถือหรือครอบครองโทเคนดิจิทัลโดยนักลงทุน ผู้ถือหรือผู้ครอบครองมีสิทธิได้รับ ส่วนแบ่งกำไรหรือผลประโยชน์อื่นใดในลักษณะเดียวกัน เงินได้ดังกล่าว ผู้ขาย (ตัวแทน) จะหักภาษี ณ ที่จ่าย 15% จากผลประโยชน์นั้นก่อนที่จะมีการจ่ายให้กับนักลงทุนที่เป็นผู้ถือหรือผู้ครอบครองเพื่อ นำส่งกรมสรรพากร มีเอกสารที่ต้องนำส่งคือหนังสือรับรองการหักภาษีหัก ณ ที่จ่าย และมีสำเนาอีก 1 ชุด เพื่อนำส่งให้กับผู้ลงทุนใช้เป็นหลักฐานการชำระภาษี หัก ณ ที่จ่าย

กรณีมีกำไรจากการขาย (Capital Gain) เช่น หากมีการขายสินทรัพย์ดิจิทัล แล้วมีกำไรจากการ ขาย ทางผู้ขาย (ตัวแทน) มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย 15% จากกำไรที่เกิดขึ้นก่อนมีการจ่ายเงินให้นัก ลงทุน (กรณีเป็นการซื้อขายในประเทศไทย)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

วีระพันธ์ แก้วรัตน์ (2553) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นการกำหนดของพฤติกรรม เพราะว่าเกี่ยวข้องกับการรับรู้ บุคลิกภาพ และการจงใจ ทัศนคติเป็นความรู้สึกทั้งในทางบวกและในทางลบ เป็นภาวะจิตใจของการเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้และถูกปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม โดยประสบการณ์ที่ใช้อิทธิพลที่มีลักษณะเฉพาะต่อการตอบสนองของบุคคลไปสู่บุคคล สิ่งของและสถานการณ์ของแต่ละบุคคลทำให้ทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ

Witchawut (2011 อ้างถึงใน ณิชกานต์ นาคีเภท และ ฉันทิชา บัวศรี, 2563) ได้ให้ความหมายของทัศนคติ หมายถึง ความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึก และแนวโน้มของการกระทำซึ่งมีผลต่อระดับการทำงานของบุคคล ซึ่งองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 ส่วนคือ

1. ส่วนความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นความรู้ ความเชื่อ รวมถึงแนวคิดของ บุคคล ซึ่งเป็นไปตามการรับรู้ของบุคคล และอาจตรงกับสภาพความเป็นจริงหรือไม่เป็นจริงก็ได้

2. ส่วนความรู้สึก (Affective Component) เป็นอารมณ์ และความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจในงานหรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นความรู้สึกเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล และเงื่อนไขจากสิ่งเร้าต่าง ๆ

3. ส่วนของพฤติกรรม (Activity Component) เป็นความรู้ ความเชื่อหรือค่านิยม ซึ่งมีแนวโน้มการทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกรู้สึกและความเชื่อ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ก็พอจะสรุปเป็นความคิดรวบยอดได้ว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึก ความคิดเห็นหรือความเชื่อ ที่แสดงออกมาโดยทัศนคติของแต่ละบุคคลนั้นจะแตกต่างกันออกไป เนื่องจากทัศนคตินั้นเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวของบุคคลนั้น ทำให้การแสดงทัศนคติต่อสิ่งเดียวกันอาจมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ เช่น ทัศนคติต่อการเสียภาษี อาจมีบุคคลที่เห็นหรือไม่เห็นด้วยก็ได้กับการเสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนดในปัจจุบัน เป็นต้น

ทัศนคติต่อการชำระภาษี

เกิดจากคำว่าทัศนคติที่มีความหมายว่าความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น และคำว่าภาษี ที่มีความหมายว่าเงินหรือทรัพย์สินที่รัฐหรือสถาบันที่ปฏิบัติหน้าที่เทียบเท่ารัฐเรียกเก็บจากราษฎร ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล เพื่อนำมาใช้ในการบริหารประเทศให้เจริญก้าวหน้าเช่นเศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข การคมนาคม เป็นต้น ดังนั้น ทัศนคติต่อการเสียภาษี จะหมายความว่า การแสดงความคิดเห็นส่วนตัว ต่อการชำระภาษีของบุคคลนั้น โดยมีความรู้ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่กำหนดว่าบุคคลนั้นจะแสดงความคิดเห็นไปทางเชิงบวกหรือเชิงลบ โดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นจะมีหลัก ๆ อยู่ 3 ประการ คือ

1. ความสำคัญของการชำระภาษี โดยการเสียภาษีนั้นเป็นหน้าที่ของประชาชนที่จะต้องจ่ายตามกฎหมาย เพื่อนำไปพัฒนาประเทศต่อไป อาจกล่าวได้ว่า ถ้าประเทศไทยเปรียบเหมือนตัวบุคคล ภาษี

เปรียบเสมือนรายได้หนึ่งที่จะเข้าสู่ประเทศ ซึ่งแม้ว่ารายได้หลักของประเทศไทยจะมาจากการส่งออก นำเข้าสินค้าและบริการ รวมถึงการท่องเที่ยว แต่ภาษีก็เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนและเป็น น้ำมันหล่อลื่นให้กับระบบเศรษฐกิจเดินหน้าไปได้ด้วยดี

2. ความเป็นธรรมต่อการชำระภาษี เป็นการที่ผู้เสียภาษีอากรทุกคนที่อยู่ในฐานะเท่าเทียมกัน ควรจะเสียภาษีอากรเท่าเทียมกัน ซึ่งหลักความเป็นธรรมนี้นับเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีอากรที่ดี กล่าวคือ มีการจัดเก็บภาษีอากรตามความสามารถของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร เพื่อเป็นการสร้างความ สมัคใจในการเสียภาษีอากรจะต้องมีความเป็นธรรมทั้งในระหว่างรัฐผู้จัดเก็บภาษีและประชาชนผู้มีหน้าที่ เสียภาษีอากร หากไม่มีความเป็นธรรมแล้ว ความยินยอมเสียภาษีโดยสมัคใจก็คงเกิดขึ้นได้ยาก

3. ประสิทธิภาพในการบริหารของรัฐ เป็นการที่รัฐได้นำเงินภาษีของประชาชนไปพัฒนาประเทศ ในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อประชาชนในขณะนั้นได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพหรือไม่แต่ในความ เป็นจริงผู้ลงทุนไม่ได้ถูกหัก ณ ที่จ่ายไว้ตั้งแต่มีการซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลจึงทำให้ในตอนคิดภาษีบุคคล ธรรมดาที่ต้องยื่น ภ.ง.ด. 90 ตอนสิ้นปีจะไม่มียอดภาษี หัก ณ ที่จ่ายไปลดยอดภาษีบุคคลธรรมดาที่ต้อง เสียภาษีตอนสิ้นปี

ลักษณะของภาษีอากรที่ดีรัฐธรรมนูญเกือบทุกฉบับมักบัญญัติให้ประชาชนมีหน้าที่ต้องเสียภาษี อากรตามที่กฎหมายบัญญัติ ในการบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ดীনมีหลักการบางประการที่ควรคำนึงถึง เพื่อให้ประชาชนมีความสมัคใจในการเสียภาษีอากรและให้กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีความเป็นธรรม พิจารณาจากความสามารถในการเสียภาษีของประชาชนและพิจารณาถึง ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเนื่องจากการดูแลของรัฐบาล

2. มีความแน่นอนและชัดเจน ประชาชนมีความเข้าใจได้ง่าย และป้องกันไม่ให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

3. มีความสะดวก วิธีการและเวลาในการเสียภาษีต้องคำนึงถึงความสะดวกของประชาชน

4. มีประสิทธิภาพ ประหยัดรายจ่ายทั้งของผู้จัดเก็บและผู้เสียภาษี

5. ความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ ต้องไม่กระทบต่อกลไกตลาด

6. อำนวยรายได้ เก็บภาษีได้ตามเป้าเพียงพอต่อการดำเนินงานของรัฐ

7. มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงหรือเพิ่มลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ อย่างรวดเร็ว

เหตุผลที่ผู้ลงทุนไม่ได้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ล่วงหน้าเนื่องจากการคำนวณภาษีจากกำไรทำได้ยาก มากในทางปฏิบัติ เนื่องจากเราไม่สามารถรู้ต้นทุนที่แท้จริงของสินทรัพย์ดิจิทัลได้หากผู้ใช้มี การซื้อขาย หลายครั้ง หรือโอนเงินจาก Wallet เข้าไประหว่าง Exchange ของนักลงทุนต่าง ๆ หรือมีการโอนคริปโต โคออร์เรนซ์ให้กันโดยตรงก็ทำให้ตัว Exchange ไม่สามารถรู้ข้อมูลได้ว่าส่วนไหนคือกำไรที่แท้จริง หรือต่อให้ สามารถรู้กำไรที่แท้จริงได้ คิดเองได้ แต่หากทาง Exchange ประกาศว่ามีหัก ณ ที่จ่าย 15% สิ่งที่จะ

เกิดขึ้นคือผู้ลงทุนอาจหันไปลงทุนในต่างประเทศแทนเพื่อหลบหลีกเลี่ยงการเสียภาษีเนื่องจากตอนนี้กฎหมายยังไม่ชัดเจนว่าควรทำอย่างไร แนวทางปฏิบัติควรเป็นแบบไหน แล้วจะเก็บภาษียังไงถึงจะถูกต้องมากที่สุดจากการพัฒนาของเทคโนโลยียอมทำให้การตรวจสอบข้อมูลนั้นเป็นไปได้ยากขึ้นและในหลาย ๆ Platform อย่างบิทคับ (Bitkub) ก็ไม่มีนโยบายการหักภาษีหัก ณ ที่จ่ายจากทั้งส่วนแบ่งกำไรและกำไร

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลแตกต่างกัน
2. ผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลในประเทศไทยที่เข้าร่วมกลุ่มลงทุนเกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัลในกลุ่มเฟซบุ๊กชื่อ Bitcoin Crypto Thailand ซึ่งมีสมาชิกในกลุ่มจำนวน 3,200 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 25 กรกฎาคม 2564) โดยได้รับแบบสอบถามตอบกลับจำนวน 361 คน ซึ่งเพียงพอต่อขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane, 1973) ที่กำหนดความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 ซึ่งต้องมีตัวอย่าง 356 คน

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนภาษีของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลในประเทศไทย ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจ และคำถามทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล

โดยคำถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลเป็นคำถามให้เลือกตอบว่าใช่หรือไม่ใช่จำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อหากตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ซึ่งสามารถนำมาจัดตามช่วงคะแนนเป็นดังนี้

ช่วงคะแนน	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจ
9-10 คะแนน	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด
7-8 คะแนน	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก
5-6 คะแนน	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง
3-4 คะแนน	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย
0-2 คะแนน	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด

คำถามเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลโดยเป็นคำถามในลักษณะ Rating Scale เป็น 5 ระดับ คือ

คะแนน		ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การแปลความหมายทัศนคติการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล มี 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง มีทัศนคติในระดับดีมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง มีทัศนคติในระดับดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง มีทัศนคติในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง มีทัศนคติในระดับค่อนข้างไม่ดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง มีทัศนคติในระดับค่อนข้างไม่ดียิ่ง

โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามในช่วงเดือน กันยายน พ.ศ. 2564

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธี Alpha Coefficient โดยพบว่าผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลจากผู้สนใจลงทุน จำนวน 30 คนแรกที่ได้รับตอบกลับมาทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบความเที่ยงตรง ทำการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัย (Confirmatory Factor Analysis: CFA) พบว่ามีค่าน้ำหนัก .507 - .850 ซึ่งค่าเกินกว่า 0.4 แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือที่ใช้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Hair et al., 2006) และการทดสอบความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาที่มีความเชื่อมั่นเพียงพอในการนำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือวิจัยนี้ไปทำการวิเคราะห์ผลการวิจัย (Nunnally & Bernstein, 1994)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Discriptive Statistics) ประกอบด้วยร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของผู้ลงทุนสินทรัพย์ดิจิทัล 2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-

way ANOVA) เพื่อใช้วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลและปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล

ผลการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจำนวน 361 ชุด โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.3 มีอายุในช่วง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 82.5 มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 46 และพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 34.9 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 89.5

ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพทางการเงินในปัจจุบันที่มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 53.5 โดยเงินทุนส่วนใหญ่มาจากเงินออม คิดเป็นร้อยละ 74.2 ซึ่งมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนจากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 80.1 และสนใจในการลงทุนแบบชอบความเสี่ยงปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.4 และความเสี่ยงมาก คิดเป็นร้อยละ 21.9 ตามลำดับ โดยจะรู้สึกกังวลเมื่อมูลค่าเงินลงทุนมีการปรับตัวลดลงในสัดส่วน 10%-20% คิดเป็นร้อยละ 37.7 5%-10% คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ มากกว่า 20% คิดเป็นร้อยละ 22.4 ตามลำดับ และในการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศสามารถยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 57.6 และยอมรับความเสี่ยงได้มาก คิดเป็นร้อยละ 32.1 ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะลงทุนในช่วง 10 – 30% ของทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 60.4

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ทำการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล มาน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.7 และ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.2 โดยมีปริมาณเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 64.5 และ ระหว่าง 50,000-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.2 โดยมีระยะเวลาในการถือครองสินทรัพย์ดิจิทัลน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 96.1 และมีความคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุน ร้อยละ 15-20 ของเงินลงทุนคิดเป็นร้อยละ 34.1 ร้อยละ 5-15 ของเงินลงทุนคิดเป็นร้อยละ 24.9 และ มากกว่าร้อยละ 20 ของเงินลงทุนคิดเป็นร้อยละ 25.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
มากที่สุด (9-10 คะแนน)	155	42.94	1
มาก (7-8 คะแนน)	94	26.04	2
ปานกลาง (5-6 คะแนน)	64	17.73	3
น้อย (3-4 คะแนน)	48	13.30	4
น้อยที่สุด (0-2 คะแนน)	0	0.00	5
รวม	361	100	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.94 รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.04 มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.73 มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.30 และมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล ของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้ ความเข้าใจ	ลำดับ
1. ผู้มีหน้าที่หักภาษีหัก ณ ที่จ่ายในสินทรัพย์ดิจิทัล คือ ผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	7.60	4.30	มาก	6
2. การลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่ายใน ฐานส่วนแบ่งกำไรหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการขาย สินทรัพย์ดิจิทัล	7.80	4.12	มาก	5
3. เมื่อขายสินทรัพย์ดิจิทัลแล้วเกิดกำไรต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ในอัตรา 15%	6.20	4.86	มาก	9
4. เมื่อลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา 7%	7.40	4.38	มาก	8
5. กำไรหรือส่วนแบ่งกำไรจากการขายสินทรัพย์ดิจิทัลต้อง นำไปรวมคำนวณเป็นเงินได้ประเภท 40(4) เพื่อคำนวณภาษี เงินได้บุคคลธรรมดาตอนสิ้นปี	7.40	4.41	มาก	7
6. ขายสินทรัพย์ดิจิทัลในราคา 500,000 บาท โดยมีต้นทุน 200,000 บาท ฐานภาษีที่ต้องนำมาคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่าย คืออัตราร้อยละ 15 ของกำไรจากการขาย 300,000 บาท	9.10	2.92	มากที่สุด	2
7. กำไรจากการขายสินทรัพย์ดิจิทัลเมื่อเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย ไปแล้วไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีบุคคลธรรมดาตอนสิ้นปี	3.90	4.87	น้อย	10
8. การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถยื่นได้ที่ www.rd.go.th	8.50	3.54	มากที่สุด	3

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้ความเข้าใจ	ลำดับ
9. การยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้จากส่วนแบ่งกำไรจากการขายสินทรัพย์ดิจิทัลต้องยื่นแบบภ.ง.ด.90 ภายใน 31 มีนาคมของปีถัดไป	8.30	3.80	มากที่สุด	4
10. หลักฐานภาษีคู่จากการจัดเก็บเอกสารและใบเสร็จของการเข้าซื้อและการขายออกของสินทรัพย์ดิจิทัล	9.20	2.68	มากที่สุด	1
รวม	7.54	2.27	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=7.54$, S.D. = 2.27) โดยความรู้ความเข้าใจด้านหลักฐานภาษีคู่จากการจัดเก็บเอกสารและใบเสร็จของการเข้าซื้อและการขายออกของสินทรัพย์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=9.20$, S.D. = 2.68) และความรู้ความเข้าใจด้านกำไรจากการขายสินทรัพย์ดิจิทัลเมื่อเสียภาษี หัก ณ ที่จ่ายไปแล้วไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีบุคคลธรรมดาตอนสิ้นปีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.90$, S.D. = 4.87)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับทัศนคติต่อการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล

ระดับทัศนคติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00	9	2.49	4
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20	128	35.46	2
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40	148	41.00	1
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60	76	21.05	3
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80	0	0.00	5
รวม	361	100	

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเสียภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาคือมีทัศนคติในระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 คิดเป็นร้อยละ 35.46 ต่อมาทัศนคติใน

ระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 คิดเป็นร้อยละ 21.05 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีทัศนคติในระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล

	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ ภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุน ในสินทรัพย์ดิจิทัล	ทัศนคติต่อการจัดเก็บภาษี สินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุน ในสินทรัพย์ดิจิทัล
อายุ	81.655*	17.048*
ระดับการศึกษา	19.987*	20.090*
ระยะเวลาการลงทุน	.051	3.157*
ลักษณะความเสี่ยง	34.380*	15.978*

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลมีความแตกต่างกันด้านอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าบุคคลที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าบุคคลที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท จะมีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าระดับปริญญาตรี สำหรับระยะเวลาการลงทุนของผู้ลงทุนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผู้ลงทุนที่มีลักษณะความเสี่ยงในการลงทุนที่แตกต่างกันจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ลงทุนที่มีความรู้ความเข้าใจสูงสุด คือ ผู้ที่ไม่ชอบความเสี่ยง ชอบความเสี่ยงมาก และไม่สนใจความเสี่ยง ตามลำดับ โดยจะมีความแตกต่างกับผู้ที่ชอบความเสี่ยงเล็กน้อย และผู้ที่ชอบความเสี่ยงปานกลาง

นอกจากนี้ทัศนคติต่อการเสียภาษีของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล มีความแตกต่างกันด้านอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จะมีทัศนคติที่ดีสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่าจะมีทัศนคติที่ดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาในการลงทุนนานกว่าจะมีทัศนคติที่ดีกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาการลงทุนน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการลงทุนในระยะเวลา 3-7 ปี จะมีทัศนคติอยู่ในระดับที่ดี ซึ่งสูงกว่า ผู้ลงทุนที่มีระยะเวลาการลงทุนน้อยกว่า 1 ปี หรือ ระยะเวลาการลงทุน 1-3 ปี ที่มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผู้ลงทุนที่มีลักษณะความเสี่ยงในการลงทุนที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการเสียภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยงมีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลที่ดีที่สุด รองลงมาคือผู้ลงทุนที่ชอบความเสี่ยงมาก และผู้ลงทุนที่ชอบความเสี่ยงปานกลาง

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลของผู้สนใจลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุในช่วง 21–30 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และมีการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล มาน้อยกว่า 1 ปี โดยมีปริมาณเงินลงทุนระหว่าง 0–150,000 คิดเป็นร้อยละ 84.7 ซึ่งโดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการถือครองสินทรัพย์ดิจิทัลน้อยกว่า 1 ปี และมีความคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุน ร้อยละ 15-20 ของเงินลงทุน โดยในการลงทุนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนจากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ และสนใจในการลงทุนแบบชอบความเสี่ยงปานกลาง และจะลงทุนในช่วง 10–30% ของทรัพย์สิน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาความรู้ความเข้าใจเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่จะมีความรู้ในด้านการจัดเก็บเอกสารหลักฐานสำหรับการเสียภาษี และการยื่นเสียภาษี อย่างไรก็ตามผู้สนใจลงทุนจะมีความรู้ในระดับน้อยในประเด็นเงินที่ได้จากการขายคริปโตเคอร์เรนซีในส่วนที่เป็นกำไรเข้าลักษณะเป็นเงินประเภท 40 (4) ถึงแม้ว่าจะถูกหัก ณ ที่จ่ายไปแล้ว 15% แต่ยังคงต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณเงินได้ฯ เพื่อยื่นแบบเสียภาษีบุคคลธรรมดา ซึ่งแตกต่างจากเงินได้ประเภทที่ 4 รายการอื่น ที่เป็นเงินได้ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลในหุ้น ซึ่งเมื่อถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไปแล้ว จะมีสิทธิเลือกที่จะไม่นำเงินได้ส่วนนี้มารวมคำนวณเงินได้ฯ เพื่อยื่นแบบเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตอนปลายปีได้ สอดคล้องกับ ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์ และคณะ (2021) ที่พบว่า การแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรของบุคคลธรรมดานั้นจะมีการสอบถามในเรื่องการคำนวณภาษีมากที่สุด นอกจากนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลที่แตกต่างกัน โดยบุคคลที่มีอายุมาก และการศึกษาที่ระดับสูง จะมีความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มบุคคลที่อายุน้อยและระดับการศึกษาที่น้อยกว่า และลักษณะการลงทุนของกลุ่มคนที่ยอมรับความเสี่ยงได้มาก หรือไม่ยอมรับความเสี่ยง จะมีความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มบุคคลที่ยอมรับความเสี่ยงปานกลาง สอดคล้องกับ ญัฐกานต์ นาเคิภท และฉันทิชา บัวศรี (2563) ที่พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการเสียภาษี มีความรู้ความเข้าใจด้านแหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และประสบการณ์ในการเสียภาษี ระดับการศึกษา รายได้สุทธิต่อปี และอาชีพที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านการคำนวณภาษีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทัศนคติต่อการเสียภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล โดยส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และระดับดีตามลำดับ และไม่พบผู้ตอบแบบสอบถามท่านใดมีทัศนคติในระดับค่อนข้างไม่ดีอย่างยิ่ง ซึ่งทัศนคติส่วนใหญ่ที่เห็นด้วยในระดับมากคือในเรื่องความซับซ้อนของการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่ายจากกำไร ความยากในการคำนวณหากำไรและการคำนวณหาต้นทุนที่แท้จริงของสินทรัพย์ดิจิทัล และการพัฒนากฎหมายสินทรัพย์ดิจิทัลให้เท่าเทียมกับประเทศอื่น สอดคล้องกับการศึกษาของ สมพัฒน์ มีมานัส และเสถียรภาพนาหลวง (2564) ที่พบว่า ประมวลรัษฎากรของไทยกำหนดไว้เพียงผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโตเคอร์เรนซีเฉพาะในส่วนที่ตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุนเท่านั้น แต่ยังคงขาดแหล่งเงินได้พึงประเมิน

ประเภทอื่น ๆ ที่อาจนำมาคำนวณภาษี เช่น การขาด การได้รับคริปโทเคอร์เรนซีจากการให้โดยเสนหา การซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซีระหว่างบุคคล ซึ่งทำให้กฎหมายที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้ในคริปโทเคอร์เรนซีได้ทั้งหมด และอาจทำให้เกิดปัญหาในภายหน้าได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการจัดเก็บภาษีของประเทศอื่น ๆ อันเป็นหลักสากล นอกจากนี้ทัศนคติต่อการเสียภาษีของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล มีความแตกต่างกันจากอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ผู้ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการลงทุน และลักษณะความเสี่ยงในการลงทุนที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการเสียภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ วิภาดา สุขสวัสดิ์ (2563) ที่พบว่า เพศ อายุ อาชีพ และประสบการณ์ในการคำนวณภาษีที่ต่างกันมีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยการให้ข้อมูลเพิ่มเติมและทำการสื่อสารกับผู้เสียภาษีให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ จิรศักดิ์ รอดจันทร์ (2559) ที่กล่าวว่า ความซับซ้อนของกฎหมายภาษีนำไปสู่แบบแสดงรายการเสียภาษีที่ซับซ้อนและทำให้ยากมากขึ้นแก่ผู้เสียภาษีซึ่งไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษี และควรมีการจัดทำคู่มือในการคำนวณความรับผิดในการเสียภาษีเงินได้ คู่มือการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้ การเข้าใจกฎหมายภาษีที่ดีขึ้นจะช่วยทำให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้อง พร้อมทั้งการทำให้กฎหมายภาษีและกระบวนการจัดเก็บภาษีง่ายขึ้น น่าจะช่วยปรับปรุงการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้เสียภาษีและปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเก็บภาษี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลนี้อยู่ในระดับที่สูง แต่ยังมีรู้น้อยในด้านการคำนวณภาษีประจำปีเพราะผู้ลงทุนส่วนใหญ่ยังลงทุนไม่เกิน 1 ปี ทำให้ยังไม่ได้ทำการประเมินตนเองและยื่นแบบภาษีประจำปี นอกจากนี้ทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลอยู่ในระดับ ปานกลาง เนื่องมาจากประมวลรัษฎากรของไทยกำหนดไว้เพียงผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโทเคอร์เรนซีเฉพาะในส่วนที่ตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุนเท่านั้น แต่ขาดความชัดเจนของการคิดต้นทุนและแหล่งเงินได้ของสินทรัพย์ดิจิทัลในด้านอื่น ๆ เช่น การขาด การได้รับคริปโทเคอร์เรนซีจากการให้โดยเสนหา การซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซีระหว่างบุคคล ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำผลการศึกษาไปใช้ในการปรับปรุงกฎหมายที่มีให้เพียงพอต่อการจัดเก็บภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการจัดเก็บภาษีของประเทศอื่น ๆ อันเป็นหลักสากล พร้อมทั้งปรับลดความซับซ้อนของกฎหมายภาษีที่นำไปสู่แบบแสดงรายการเสียภาษีที่ซับซ้อน รวมถึงควรมีการจัดทำคู่มือในการคำนวณความรับผิดในการเสียภาษีเงินได้ คู่มือการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้ เพื่อทำให้เกิดการเข้าใจกฎหมายภาษีที่ดีซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเสียภาษีสินทรัพย์ดิจิทัล เพื่อที่จะนำมาใช้ในการให้คำแนะนำในการเสียภาษีให้ถูกต้องครบถ้วนมากขึ้น หรือเป็นแนวทางในการพัฒนากฎหมายภาษีสินทรัพย์ดิจิทัลให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

7. รายการอ้างอิง

- กรมสรรพากร. (2561). ภาษีจากธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล. *วารสารสรรพากรมุมสรรพากร*, ปีที่ 7 ฉบับที่ 74, ISSN 2465-5090
- จิรศักดิ์ รอดจันทร์. (2559). วิธีการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ: ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปวิธีการเสียภาษี โดยการประเมินตนเอง. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 30(พิเศษ), 253-265.
- ณ หทัย สุขเสนา. (2560). มาตรการกำกับดูแลเงินสกุลดิจิทัล และการปรับใช้กฎหมายไทยกับเงินสกุลดิจิทัล: ปัทคายนัน. *NBTC Journal*, 2, 364-389.
- ณัฐกานต์ นาคีเภท และ ฉันทิชา บัวศรี. (2563). ศึกษาความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. *วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 12(2 กรกฎาคม-ธันวาคม), 253-265.
- นารินทิพย์ ทองสายชล. (2564). *Digital Asset : มิติใหม่แห่งการลงทุนยุค Digital*. <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/259-get-to-know-digital-asset>
- ประไพพิศ สวัสดิ์รัมย์. (2564). ข้อคำถามและแนวทางคำตอบภาษีอากรบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เฟสบุ๊ก ประเทศไทย. *Journal of Accountancy and Management*, 13(2), 42-60.
- พรชัย ชุนหจินดา. (2561). บทเรียนจากทศวรรษแรกของคริปโทเคอร์เรนซี. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การ เรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม*, 8(1), 1-28.
- พัชรราวลัย เขียวทอง และ สุมาลี รามัญญ. (2563). กรณีศึกษาราคา Bitcoin ที่มีผลกระทบต่อคำนวณการเสียภาษี โดยใช้แบบจำลอง ARIMA ของนักลงทุนเงินสกุลดิจิทัลในประเทศไทย. *วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(1 มกราคม-เมษายน), 103-111.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วรัญญา ฐูปทอง และ ธนวิวัฒน์ พิสิฐจินดา. (2562). ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินดิจิทัล. *การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2 วันที่ 19 มกราคม 2562*, ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ.

- วิภาดา สุขสวัสดิ์. (2563). การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย). *SAU Journal of Social Sciences & Humanities*, 4(2), 13-18.
- วีระพันธ์ แก้วรัตน์. (2553). เอกสารประกอบการสอนวิชาการฝึกอบรมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. มหาวิทยาลัยโยนก.
- ศิพล รื่นใจชน. (2549). ความรู้ ความเข้าใจ ในสิทธิของประชาชนเกี่ยวกับธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ศึกษากรณีประชาชน หมู่ 1 ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพาสาขาวิชาการบริหารทั่วไป.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2525). *สภาวะของความพร้อมทางจิต*. สำนักพิมพ์บัณฑิต.
- สมพัฒน์ มีมานัส และ เสถียรภาพ นาหลวง. (2564). มาตรการทางกฎหมายในการจัดเก็บภาษีคริปโตเคอร์เรนซีในประเทศไทย. *วารสารการบริหารปกครอง*, 10(1), 129-162.
- Hair, J. F., Black, B., Babin, B., Anderson, R. E., and R. L. Tatham. (2006). *Multivariate Data Analysis*. 6th ed. Pearson.
- Narisara Suepaisal. (2564). *Digital Asset คืออะไร?*
<https://thematter.co/futureverse/futureword-digital-asset/160461>
- Nunnally, J. C., and I. H. Bernstein. (1994). *Psychometric Theory*. McGraw-Hill.
- Piyawan Chaloechatwanit. (2563). *อะไรคือภาษีคริปโต? สนทนากับ iTAX ว่าด้วยกฎหมาย พรก. ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล*.
<https://thematter.co/social/talk-about-crypto-tax-with-itax/160195>